

MIROSLAV
KROBOTTÁŇA
PAUHOFOVÁZUZANA
KRONEROVÁOLDŘICH
KAISER

muž so zajačími ušami

režia: MIROSLAV KROBOT, OLDŘICH KAISER, ALEXANDRA BUDNČEK, TÁŇA PAUHOFOVÁ, ZUZANA KRONEROVÁ, TOMÁŠ TUREK, VLADIMÍR RŮŽIČKA, EVA ŠIMKOVÁ, HEKA BÉRALD, JANA KUCHOVÁ a ďalší
 scenár: MARTIN LEŠČÁK, MARTIN ŠULÍK, hudba: MARTIN JANDOVÝ, KATARINA RIBZÁK, kostýmy: KATARINA RIBZÁK, editorka: FRANTIŠKA LEPŠKÁ, titulky: IVAN PAVLOV, PAVEL DAVÍK, výprava: PETR NEJEDLIK, MATEJ ERBT, JANA PAVLA ŠULÍK
 výprava: JOSEF NA BŘEČKA, MARIKA GRMADL, umelci: MARIKA ŠEPA, hudobník: ŠTEFAN BIEDMANN, MARTIN ŠULÍK, režisér: MARTIN ŠULÍK

NOVÝ FILM MARTINA ŠULÍKA
V KINÁCH OD 1.7.2021

Muž so zajačími ušami je komédiou o spisovateľovi, ktorý jedného dňa získa nečakaný dar. Podobne ako alterego z jeho poviedky počuje nielen to, čo ľudia hovoria, ale aj to, o čom premýšľajú. Pochopí, že si o sebe vytvoril falošnú predstavu a jeho rodina, priatelia a známi ho vnímajú úplne inak – ako samolúbeho egoistu. Rozhodne sa to zmeniť.

Scenár

Marek Leščák, Martin Šulík

Réžia

Martin Šulík

Producent

Rudolf Biermann, Martin Šulík

Koproducenti

RTVS – Rozhlas a Televízia Slovensko, ČT - Česká televize

Kamera

Martin Štrba

Hudba

Ivan Parík, Miro Bázlik

Strih

Marek Šulík

Kostýmový výtvarník

Katarína Hollá

Architekt

František Lipták

Zvuk

Pavel Rejholec, Viktor Ekrt

Distribútor

Garfield Film

HRAJÚ

Miroslav Krobot

Oldřich Kaiser

Táňa Pauhofová

Alexandra Borbély

Zuzana Mauréry

Zuzana Kronerová

Réka Derzsi

Vladimír Obšil

Tomáš Turek

Eva Bándor

Jana Olhová

Dušan Trančík

Roman Polák

Juraj Johanides

Martin Šulík

Martin Štrba

František Lipták

a ďalší

SYNOPSIS

Spisovateľ Jozef, má šesťdesiat rokov a pocit, že ho už nič nemôže prekvapiť. Jedného dňa mu však zazvoní telefón a on sa ocitne uprostred prúdu udalostí, ktoré mu prevrátia svet hore nohami. Jeho najlepší priateľ - tiež spisovateľ - sa pokúsi o samovraždu, mladá priateľka Katka mu oznámi, že čaká dieťa a muž so zajačími ušami – alterego z jeho poviedky sa mu zjavuje v každodenných situáciách.

Jozef chce využiť poslednú šancu a rozhodne sa s Katkou oženiť. Musí však usporiadať svoj rozvrátený život. Stretne sa s dcérou, ktorú zanedbával a ktorá si vďaka tomu nevie vybudovať normálny partnerský vzťah. Zájde za synom, ktorý mu nedokáže zabudnúť, že opustil matku a ignoruje jeho rodinu. Navštívi svoju bývalú ženu Danu, s ktorou sa dvadsať rokov neodhodlal rozviesť. A akoby toho nebolo dosť, celú situáciu mu skomplikuje grafoman Bohumil Machnáč, ktorý ho núti, aby v umeleckej komisii podporil jeho knihu Zanedbaná žena.

Cez stretnutia s najbližšími spisovateľ zisťuje, kto vlastne je. Pochopí, že si o svojom živote vybudoval falošnú predstavu a všetko je úplne inak - všetci ho vnímajú ako samolúbeho egoistu. Pod tlakom tragikomických situácií skončí proti svojej vôli v blázinci, tak ako jeho kamarát. Obaja prebdejú spolu noc, bilancujú svoje životy a špekulujú o zmysle písania.

Ráno pre Jozefa príde priateľka Katka. Mičky sedia v aute na parkovisku a on priloží ucho k jej bruchu. Dlhými ušami, tak ako zajačí muž z jeho poviedky, počúva tlkot srdca svojho dieťaťa.

MAREK LEŠČÁK, SCENÁRISTA: „Zajačie uši sú dar aj prekliatie“**Aký je muž so zajačími ušami?**

Muž, ktorý zistí, že jeho predstava o sebe bola iná, ako si myslel.

Čo nenávidíš na písaní?

Nemám rád nekonečné prepisovanie. Nemám rád, keď je človek blízko niečoho, už sa toho dotýka, ale, bohužiaľ, nevie to dať do slov a dostať na papier. To je taký ten pocit bezmocnosti. Ale ono sa to nakoniec vždy podarí.

Čo miluješ na písaní?

Mám rád, keď mám nápad, ktorý ma nadchne, s ktorým začnem žiť. Vtedy prestanem vnímať všetky ostatné veci a dáva mi to energiu, aby som to urobil. A keď sa to ešte niekomu páči, tak je to super.

Chceli by ste mať zajačie uši a počuť, čo si ostatní myslia?

Scenárista je človek ktorého jednou zo základných výbav je, aby počúval ľudí, aby bol empatický, aby mu chceli ľudia rozprávať príbehy, ktoré potom možno transformuje do niečoho iného, takže v podstate tie zajačie

Myslíš že sú zajačie uši dar alebo prekliatie?

Dar aj prekliatie.

RUDOLF BIERMANN, PRODUCENT: „Martin Šulík ma prekvapuje celý život“**Martin Šulík nakrútil 10 hraných filmov, stáli ste pri takmer každom z nich. Prečo?**

Svoj prvý film robil ešte na Kolibe, a práve to bol pre mňa dôvod, prečo som s Martinom začal pracovať na našom prvom spoločnom filme Všetko, čo mám rád. Odvtedy robíme všetky filmy spoločne, výnimkou bol film Slnečný štát, kde sa naše cesty na chvíľu rozišli.

Vie vás niečím prekvapiť spolupráca s Martinom Šulíkom po toľkých rokoch?

Martin prekvapuje celý život. Ale väčšina z tých prekvapení je príjemná.

Filmový producent zrejme spolupracuje na filmoch, ktorým verí. V čom veríte Mužovi so zajačími ušami?

V každom filme, ktorý robím s Martinom, sa skrýva nejaký náš postoj k životu, nejaký vzťah, ktorý sa práve aktuálne deje, alebo nejaké spoločenské súvislosti. Martinove scenáre vždy reagujú na niečo, čo pozná zo života, čo ho zaujíma, čo sa ho dotýka. A to sa väčšinou dotýka aj mňa. Ako konkrétne v Mužovi so zajačími ušami motív zrelého muža.

Spolupracovali ste aj pri výbere hereckého obsadenia?

Áno, herecké obsadenie je môj koníček. Tentokrát sme to mali uľahčené. Myslím si, že sme nikdy neuvažovali nad nikým iným, ako nad Mirkom Krobotom do hlavnej role. Čo sa týka Kaisera, Martin mal obavu, či nie je príliš odvážne požiadať ho o spoluprácu. Nakoniec ale divácividia, prečo to hrá práve on. Obsadiť ženské postavy bolo veľmi ľahké.

MARTIN ŠTRBA: „Tešil som sa na čieno-biele nakrúcanie.“

Čím je špecifická spolupráca s Martinom Šulíkom?

Čím je starší, tým menší odpor kladie, a to ma celkom baví.

Máte vždy podobné vnímanie vizualizácie filmu?

Našťastie nie, líšime sa, takže z toho vzniká celkom zaujímavý guláš. V prípade tohto filmu som sa veľmi tešil, že som miestami nakrúcal čierno-biely film.

Aká bola vaša prvá reakcia na scenár filmu?

Bol som nadšený. Zaujal ma viacerými formálnymi vrstvami, ktoré vypovedajú aj o obsahu. Som zvedavý, ako to dopadne. Vo filme sa veľa pracuje s posunutou realitou s tonalitami, je tam veľa čierno-bielych tonalít a farebnej kinematografie. Jedno sa vrství cez druhé, takže som naozaj zvedavý, ako to napokon dopadne.

Pri sledovaní tohto filmu sa divák v kine nebude...

...bolo by ideálne, keby nevytrčil iba tie uši, ale aj vypúľil oči a bol milo prekvapený.

MIROSLAV KROBOT: „Najkrajšie na filme je, ako dokáže ľudí spojiť.“

Aký je Miroslav Krobot tromi slovami?

Myslím, že slušný chlapec.

Predstavte svoju postavu vo filme.

Je to človek, ktorý si myslel, že všetko vie, a pravý opak je pravdou.

Popíšte vašich kolegov Oldřicha Kaisera a Alexandru Borbély.

Oldu mám veľmi rád, pretože vlastne nikdy neviem, čo mám od neho čakať, a tým pádom ho rád sledujem, rád sa na neho pozerám. Alexandra je niečo podobné, ale v ženskom variante, takže je to ešte atraktívnejšie.

Čím vás zaujal scenár filmu?

Myslím, že to má veľa spoločného aj s mojou profesiou, s tým, že robím film a divadlo. Tematicky sa to týka toho, v čom pracujem. Pre človeka mojej generácie je to navyše film veľmi poučný, taký výpočet, resumé našich celoživotných snáh. Keď si človek myslí, že už všetko vie a nemôže ho nič prekvapiť, tak sa mu život úplne obráti. Nájde iné hodnoty, iné možnosti, ktoré prehliadal.

Ste aj vy osobne v takejto fáze?

Mal som také náznaky, ale myslím, že som sa už celkom upokojil.

Čo vás pri filmovačke vždy prekvapuje?

Také to nadšenie, akoby sa nakrúcal svetový film. Ako film dokáže ľudí spojiť, a keď sa to podarí, tak tá spolupatričnosť a nadšenie sú jednoducho úžasné.

Čo nemáte na filmovaní rád?

Predstavu dvoch hodín nejakého záberu, ktorý sa musí urobiť, lebo je spojovací. Musí sa nakrútiť, to ma nebaví. Herecky ma to, samozrejme, baví.

Je ťažké nosiť zajačie uši?

Najmä, čo sa týka gramáže. Ale to sa dá vydržať, náročná bola tá príprava, dve hodiny inštalácie a hodina a pol odstránenia.

Prečo by mal ísť divák na tento film do kina?

Možno preto, aby pochopil náš stav a naše prežívania situácií. Ak to dokáže s nami zdieľať a zažije nejakú katarziu, tak to pre neho bude mať pekný význam.

ALEXANDRA BORBÉLY: „Páči sa mi, že moja postava je tehotná.“

Aká je Alexandra Borbély troma slovami?

Má dobré srdce, niekedy budí dojem vážnosti, vo vnútri je často dieťa.

Popíšte svojho hereckého kolegu Mirka Krobota tromi slovami.

Vtipný. Rozhodný. Šašo.

Čím vás zaujal scenár filmu Muž so zajačými ušami?

Páči sa mi, že postava Kataríny, ktorú stvárňujem, je taká rozhodná. Aj že je tehotná, pretože aj ja v civile by som už chcela byť tehotná. Páči sa mi, že má ten komplex, že chodí so starším, oveľa starším mužom, a že to medzi nimi funguje. Tá chémia, zmysel pre humor, čo ich spája. Scenár je veľmi vtipný, páči sa mi. Zároveň je aj smutný, aj tragický. V tom filme je jednoducho všetko, čo tam má byť.

Aké pre vás bolo hrať v slovenčine?

Keď sme mali so Šulíkom a s Krobotom skúšku, tak Šulík povedal, že mám improvizovane text prečítať po maďarsky. Potom povedal, že: "Vidíš? Teraz tam bolo to, čo som tam chcel počuť!" Najprv pre mňa bolo pomerne náročné hrať po slovensky, ale veľa som skúšala a na ďalšej skúške mi aj povedal, že je to cítiť, že je tam to, čo odo mňa chce.

Čo na filmovačke nemáte rada?

Čakanie.

Čo na nej, naopak, máte rada?

Že sa to deje iba raz a musím do toho dať všetko. Pretože v divadle sa hrajú tie isté inscenácie opakovane, ale film sa nakrúca iba raz. Iba raz nakrútim tú scénu naozaj dobre, s plným nasadením. To ma na filmovačke fascinuje.

Chceli by ste mať zajačie uši a počuť, čo si druhí myslia?

Určite áno.

A koho by ste tými ušami chceli počuť?

Kamarátky.

Prečo by diváci mali ísť do kina na tento film?

Pretože tam bude Krobot. On je veľmi dobrý herec.

Pri sledovaní tohto filmu sa divák bude...

Smiať!

ZUZANA KRONEROVÁ:

„Film je symbióza práce herca a režiséra, obaja si to navzájom môžu pokaziť.“

Popíšte režiséra Martina Šulíka tromi slovami.

Ja som si myslela, že to je mladý nevytváraný pubertiak. On asi dušou aj je, ale vyzerá ako taký kmeť, neviem, či to hrá. Ja si pamätám ešte jeho ocka, s ktorým sme hrávali. Bol to dobrý herec a dobrý človek. No a Martin sa na neho začína veľmi podobáť.

Popíšte herca Miroslava Krobota dvomi slovami.

Vážny smejko.

Čím vás zaujal scenár k filmu?

Veľmi ma zaujal. Najprv som nevedela, čo si mám o ňom myslieť. Páčilo sa mi, že je v ňom veľa tajomstva, páčilo sa mi, že som nevedela, čo si mám myslieť o hlavnej postave. Nebola som si istá, či je to skvelý chlapík a výborný spisovateľ, alebo - s prepáčením - malý hajzlík. Čo už hovorím, tak trochu, aj za moju postavu, keďže stvárňujem jeho bývalú manželku. Scenár je zvláštny, uletený, a to sa mi na ňom páči.

Predstavte svoju rolu v tomto filme.

Dobrá, veľmi dobrá. Veľmi problémová. Charakterizovala by som ju ako intelektuálnu bordelárku alebo bordelársku intelektuálku. Nemôže odpustiť svojmu manželovi, i keď sa tvári, že je nad vecou. Že je jej ľahostajný, nezáleží jej na ňom. Ale tie rany sú v jej duši hlboko vryté, nezabudla, neodpustila.

Chceli by ste mať zajačie uši, aby ste počuli, čo si ľudia myslia?

Radšej nie.

Čo na filmovačke milujete?

To, že sa všetci snažíme a robíme všetko, čo sa dá, aj za cenu prebdených nocí a všetci smerujeme k spoločnému cieľu. Tá mravčia práca nás všetkých zložík - tú si vážim pri filme. Vždy sa ukáže, kto je filmár a kto len pri filme pracuje. Počula som už aj smutné prípady, i keď ja sama som mala na tvorivé štáby šťastie. Aj tu sme mali skvelý štáb.

Čo na filmovačke nemáte rada?

Ako pre pôvodne divadelnú herečku je pre mňa dosť náročné, keď musím nakrúcať najprv koniec a potom začiatok filmu. Mám rada, keď postupujeme chronologicky.

Čo vám zvyknú pri nakrúcaní režiséri vyčítať?

To bolo v mladosti, už som sa trochu poučila, ale hovorievali mi, aby som negúľala očami. No a jeden nemenovaný režisér z posledného obdobia mi hovoril, aby som nebola taká dramatická. Je to dobré, človek sa potom upokojí.

Môže byť pre vás filmovačka ešte adrenalínom?

Samozrejme. Asi najhoršie, čo sa nám hercom môže stať je, keď si pomyslíme, že to je jednoduché, že to dáme ľavou zadnou. To je cesta do pekla.

Film alebo divadlo?

Aj, aj. Každé má svoje čaro. Film je čarovný svet, v ktorom všetci smerujeme k jednému cieľu, ktorý napokon vedie k výsledku. Nevýhodou filmu je, že ho robí režisér. Herec môže zahrať famózne, ale ak to napokon režisér v strižni nevhodne postrihá, ten výkon sa môže stratiť. Divadlo mám rada preto, že v ňom existuje magnetizmus, že v jednej chvíli dýcha divák s hercom a herec s divákom. Je medzi nami taký pomyselný medený drôt, cítime sa, vnímame. Keď sa skončí predstavenie a diváci sú spokojní, veľmi to nabíja energiou.

OLDŘICH KAISER:

„Filmovanie je úžasné vďaka novým vzťahom a kamarátstvom.“

Popíšte svoju postavu vo filme.

Na rozdiel od hlavnej postavy mám výhodu, že nemám deti. Vďaka tomu som slobodnejší. Na druhej strane by to dieťa asi nebolo zlé, ale zas si hovorím, že je dobré, že ho nemám, lebo rolu tatinka by som nespĺňal.

Čím vás zaujal scenár filmu?

Je to taká rozprávka o zajačikovi. Ja som tak k tomu pristupoval.

Hráte postavu spisovateľa, máte sám spisovateľské sklony?

Ja spisovateľ vôbec nie som, takže som zvedavý, či táto rola bude presvedčivá. Bola to aj výzva, stvárniť spisovateľa.

Áká je vaša najčastejšia myšlienka, ktorú máte počas čakania na pláči?

Dal by som si kávu. Nejakú dlho to trvá. Najradšej by som bol niekde inde. Keď potom budem niekde inde, tak si poviem, že by som bol radšej na pláči.

Čo na filmovaní nemáte rád?

Mám ho rád. Je dobré v tom, že trvá napríklad mesiac, a potom je pokoj. Potom už tých ľudí nevidím, ak ich vidieť nechcem. To je napríklad rozdiel od divadla, pretože tam sú stále tí istí ľudia a ak ich aj nechcem vidieť, tak musím. Filmovanie mám rád, človek tu nadviaže vzťahy, čo sú spomienky, ktoré vám nikto nevezme. Každé filmovanie ponúka krásne spomienky.

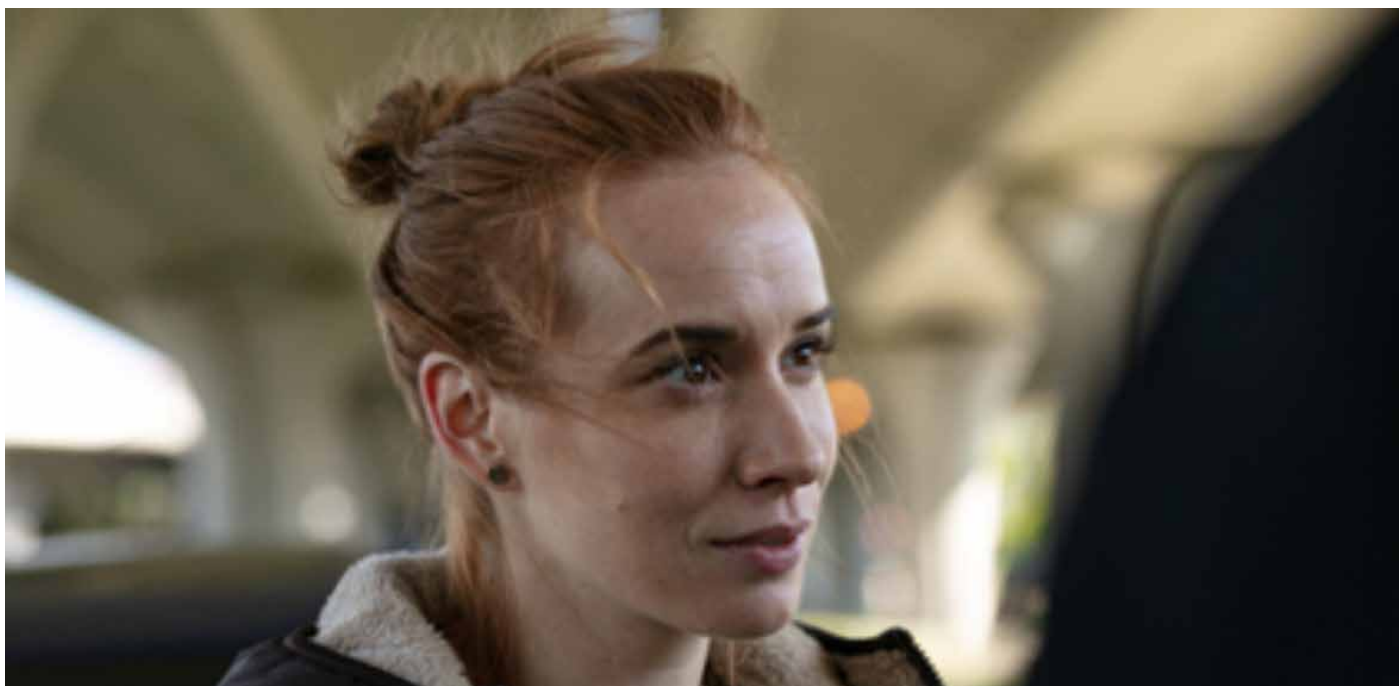
Film, divadlo alebo hudba?

Ja vlastne dosť muzikantujem - na husle, na basu, na gitaru, na všetko. A chodíme po koncertoch, po festivaloch. Je to môj krásny koníček.

Prečo by mali ísť diváci do kina na tento film?

A prečo nie?

TATIANA PAUHOFOVÁ: „Mám trochu problém s perfekcionizmom.“

Aká je Táňa Pauhofová tromi slovami?

Láskavá, netrpezlivá, vášnivá.

Ako by ste opísali postavu, ktorú hráte v tomto filme?

Simona je taká zmätená tridsiatnička v kríze, ktorá hľadá, čo bude so sebou robiť.

Čím vás zaujal scenár filmu Muž so zajačími ušami?

Zaujal ma svojou poetikou.

Aký je vzťah otca a dcéry v tomto filme? Teda vás a Jozefa (Mirka Krobota)?

Ja si myslím, že je veľmi pekný. Nie je jednoduchý, je zložitý, tak ako to v takýchto vzťahoch aj býva, ale vo svojej podstate je pekný. Majú sa radi.

Čo ti najčastejšie režiséri pri nakrúcaní hovoria?

Tak pôjdeme ešte raz.” Našťastie to nemá jedného spoločného menovateľa, akonáhle sa nejaká veta začne opakovať častejšie, tak sa snažím niečo s tým robiť. Ale s vetou že “pôjdeme ešte raz”, s tým veľmi neviem nič urobiť, tak paušálne.

Čo na filmovaní milujete?

Film je taká kúzelnícka hra. Je to mágia. Naučila som sa to ako dieťa - dotknúť sa tej mágie - a baví ma to doteraz.

Čo na filmovaní neznášate?

Nemám rada čakanie, zimu a milostné scény. A niekedy neoblúbujem jedlo, ale pri tomto nakrúcaní bolo super.

Na čom ste závislá?

Mám trochu problém s perfekcionizmom, asi som trochu závislá na príprave, na tom, aby som si v podobe prípravy urobila takú nejakú barličku, keďže sa pri práci cítim veľmi neisto. Barlička v podobe, že minimálne viem, o čom a už potom priamo na placi riešim, že ako. Mimo práce som závislá na knihách a cigaretách.

Mávate pri nakrúcaní zajačie úmysly?

Mávam. Sú také momenty alebo situácie, kedy si hovorím, že keby sa mi teraz podarilo okamžite zmiznúť alebo odísť, tak by to bolo to najlepšie, čo by sa mi mohlo stať.

Prečo by mal ísť divák na film Muž so zajačími ušami do kina?

Myslím, že dôvodov, prečo ísť na tento film, by mohlo byť niekoľko. Prvý je ten, že je to film Martinov s krásnym posolstvom a výbornými hercami v hlavných úlohách. Je to československý film, tie potrebujeme podporiť a radi podporujeme. A myslím si, že by mohol diváka pohladiť a obohatiť.

POVEDALI O MARTINOVÍ ŠULÍKOVÍ**MARTIN ŠTRBA**

„Čím je starší, tým menší odpor kladie, a to ma celkom baví.“

MAREK LEŠČÁK

„Veľký, múdry zodpovedný.“

ZUZANA KRONEROVÁ

„Ja som už ani nedúfala, že budem s Martinom Šulíkom nakrúcať! Nehovorím, že by som na to myslela celý život, že chcem s Martinom Šulíkom robiť, ale som veľmi potešená, že s ním pracujem.“

TÁŇA PAUHOFOVÁ

„Martin je najláskavejší režisér, akého poznám a má svojich hercov rád. To sa mi páči.“

MIROSLAV KROBOT

„Martin je pre mňa človek zložený z rozličných vrstiev. Všetky sú vlastne veľmi zaujímavé.“

ALEXANDRA BORBÉLY

„Šašo. Len v tom najlepšom zmysle slova.“

ZAUJÍMAVOSTI Z NAKRÚCANIA

- filmový štáb mal 42 členov
- vo filme si "zahrali" dve autá, jedno osobné a jedna sanitka. Štáb však jazdil až na 20 autách
- vo filme si zahrlo 41 hercov a do toho nerátame komparz!
- nakrúcania sa zúčastnilo 12 zajacov, celkovo vo filme uvidíte 4 druhy zvierat - 1 koňa, 3 psov, 4 rybičky a spomínané zajace
- pri filmovaní sa použilo 10 ks zajačích uší, ktoré sú výtvorom nadaného maskéra aj veľkých hollywoodskych produkcií, Martina Jankoviča
- jeden pár týchto zajačích uší sa na hlave Miroslava Krobotu zúčastnil nakrúcania v preplnenom pražskom centre, zaujímavé bolo, že napriek utajenému nakrúcaniu, tvorcovia ani Mirko Krobot sám sa nestretli so žiadnymi prekvapenými reakciami či pohľadmi. Našiel sa asi iba jeden ázijský turista, ktorý si herca pri nakrúcaní tohto obrazu odfotil
- nakrúcalo sa na 22 lokalitách
- na filmovanie bolo potrebných 27 dní
- nakrútilo sa 2 181 minút materiálu
- počas nakrúcania herci a tvorcovia vypili 3 800 litrov vody
- pozorne pozerajte - vo filme uvidíte v hereckých rolách až 6 režisérov - Martina Šulíka, Dušana Trančíka, Juraja Johanidesa, Romana Poláka, Ivana Ostrochovského, Paľa Pekarčíka

ZAJAČIE UŠI - NAJŤAŽŠÍ MASKÉRSKY POČIN

Zajačie uši, ktoré vo filme uvidíte na hlave hlavnej postavy Jozefa, vytvoril svetovo renomovaný slovenský umelecký maskér Martin Jankovič. Miroslav Krobot s ušami na hlave nakrúcal počas 7 filmovacích dní, pričom počas každého z nich bol potrebný nový pár uší. Po viacerých pokusoch o vytvorenie tých najvhodnejších uší, podľa predstáv režiséra Martina Šulíka, boli uši vytvorené zo silikónu. Mali 4 vrstvy, ktoré im pridávali na váhe. Napriek snahe o jej elimináciu mal Miroslav Krobot na hlave o takmer 400g navyše a to už boli uši odľahčené. Váha jedného ucha bola okolo 180g. Výroba uší bola, podľa slov Martina Jankoviča, najnáročnejším sústom jeho maskérskej praxe. Srst musel do silikónu po jednom chlpe vpichovať. Sú vyrobené z umelého vlákna, ktoré sa používa pri výrobe palubných dosiek a volá sa flock.

Pri ich výrobe musel okrem váhy a formy premyslieť aj to, kde na ľudskej hlave budú umiestnené tak, aby herca netlačili ani na hlave, ani na ušiach, aby boli pohyblivé a aby z hlavy nepadali. Miroslav Krobot musel kvôli ich tvorbe podstúpiť dvakrát odliatie formy svojej hlavy.

Nakrúcať s nimi mohol len pár hodín, keďže ich nosenie bolo náročné.

Martin Jankovič patrí k našim popredným umeleckým maskérom. Ako jeden z mála sa venuje FX Makeupu, vyrába špeciálne masky ušité na mieru jednotlivým projektom, pracuje s umelou krvou.

Podieľal sa tiež na filmoch *Legenda o lietajúcom Cypriánovi*, *Pokoji v duši*, *Pouta*, *Láska na vlásku*, americkej minisérii *Frankenstein* a *Anděl Páně 2*.

HERCI A TVORCOVIA

MARTIN ŠULÍK – scenárista, režisér

vyštudoval v rokoch 1981 – 1986 odbor Filmová a televízna réžia na VŠMU v Bratislave u profesora Stanislava Párnického. Po absolvovaní nakrúcal dokumenty pre Slovenskú televíziu (Dosky, ktoré znamenajú divadlo, Stolička), neskôr pre Krátky film Bratislava (Hurá, Ticho, Etika a politika). V roku 1991 debutoval hraným filmom Neha a v priebehu nasledujúcich 30 rokov realizoval celovečerné snímky Všetko čo mám rád, Záhrada, Orbis pictus, Krajinka, Slniečny štát, Cigán, Tlmočník, Muž so zajačími ušami. Popri hranej tvorbe neustále pracuje aj na dokumentárnych filmoch. Pre televíziu nakrútil podľa denníkov Pavla Juráčka esej Klúč k určovaniu trpaslíkov alebo televízne cykly z dejín kinematografie Zlaté šesťdesiate či Československý filmový zázrak. Spolupracoval aj na seriáli Celluloid country o dejinách slovenského dokumentárneho filmu. Samostatnou líniou jeho tvorby sú portréty osobností slovenskej kultúry: Martin Slivka - muž, ktorý sadil stromy, Milan Čorba, Vladimír Godár, Miroslav Bázlik, Milan Sládek, Alojz Hanúsek – muž s kinoaparátom, či portrét Viliama Grusku Pútnik slovenským časom. Po večeroch si kreslí.

MAREK LEŠČÁK – scenárista

Scenárista a dramaturg, jeden z najbližších spolupracovníkov Martina Šulíka. Zoznámili sa na VŠMU v Bratislave, kde Marek študoval a Martin práve začínal svoje pedagogické pôsobenie. Radšej než na školskej pôde sa spolu stretávali v blízkej kaviarni, kde sa postupne ich vzťah učiteľa a žiaka zmenil na priateľstvo, osobné a onedlho aj pracovné. Už ich prvá spolupráca na filme Záhrada (1995) vyústila do veľkého úspechu. Scenáristicky sa na nej podieľali v podstate tri generácie autorov. Novovzniknutú dvojicu Šulík – Leščák doplnil skúsený matador Ondrej Šulaj, ktorý už so Šulíkom spolupracoval na jeho predchádzajúcom filme Všetko, čo mám rád. V rovnakej zostave pokračovali aj pri písaní nasledujúcej snímky Orbis pictus (1997). V svojráznej road movie 15-ročného dievčaťa naprieč krajinou, reflektovali na vtedajšiu situáciu na Slovensku počas neslávnej éry Mečiarizmu. Vo filme Slniečny štát (2005) sa Leščák so Šulíkom zamerali na štyroch kamarátov a ich pokus o podnikanie v rozvíjajúcej sa trhovej spoločnosti. Popri Šulíkovi začal Marek spolupracovať aj s tvorcami svojej generácie, ktorá žne veľké úspechy doma aj v zahraničí. Je podpísaný pod oceneným dokumentom Slepé lásky Juraja Lehotského, aj jeho ďalších filmoch Zázrak a Nina. Či posledný film s Martinom Šulíkom Tlmočník. S režisérom Jarom Vojtekom spolupracoval na snímkach Hranica a My zdes. Okrem toho je podobne ako M. Šulík pedagógom na VŠMU, kde učí scenáristiku.

MARTIN ŠTRBA – kameraman

Trojnásobný držiteľ filmovej ceny Český lev a absolvent pražskej FAMU patrí k najzamestnanejším kameramanom českej a slovenskej kinematografie. Na svojom konte má 50 celovečerných filmov a televíznych hraných a dokumentárnych projektov. Je dvorným kameramanom Martina Šulíka s ktorým okrem jedného filmu spolupracoval na všetkých celovečerných filmoch (Neha, Všetko čo mám rád, Záhrada, Orbis Pictus, Krajinka, Slniečny štát) a televíznych projektoch (Klúč k určovaniu trpaslíku podľa denníku Pavla Juráčka, Zlatá šedesátá). Rovnako je výhradným spolupracovníkom českého režiséra Vladimíra Michálka (Je třeba zabít Sekala, Anděl Exit, O rodičích a dětech, Babí léto, TV seriál Záchranáři). K ďalším významným titulom v jeho pestrej filmografii patria Rivers od Babylon, Jánošík – pravdivá história, Občanský průkaz, Hořící keř, Masaryk, Sklenená izba, Šarlatán.

RUDOLF BIERMANN – producent

Zakladateľ spoločnosti IN FILM Praha sa narodil 20.04. 1958 v Trenčíne. Vyštudoval Právnicku fakultu a hneď po škole začal pracovať vo filmovom štúdiu Koliba ako asistent produkcie. Od roku

1990 pracuje ako nezávislý producent. V rokoch 1995 a 1999 bol generálnym riaditeľom Filmového festivalu v Karlových Varoch. Okrem filmov vytvorených IN Filmom produkoval tiež nezabudnuteľné tituly ako „Všetko, čo mám rád“ alebo Záhrada režiséra Martina Šulíka. IN Film založil v roku 1993 a vďaka svojim skúsenostiam sa spoločnosť veľmi rýchlo rozrástla. IN Film nakrútil filmy ako Všichni moji blízcí režiséra Mateja Mináča, mnohými oceňovaný Král Zlodějů Ivana Fíly alebo Kawasakiho růže Jana Hřebejka, a okrem toho i mnoho populárnych filmov. Najznámejšími sú román pro ženy režírovaný Filipom Renčom (najnavštevovanejší film roku 2005) a Účastníci zájezdu Jiřího Vejdělka (najsledovanejší film roku 2006). V tomto roku uviedol do kín film Sviňa, ktorý spolurežiroval s Marianou Čengel Solčanskou. Film Sviňa je najnavštevovanejším slovenským filmom za posledných 20 rokov na Slovensku. V októbri 2020 uvedie do kín film Muž so zajačími ušami režiséra Martina Šulíka.

MIROSLAV KROBOT, postava Jozefa

Miroslav Krobot sa narodil v roku 1951 v meste Šumperk. Réžiu študoval na Brnenskej JAMU od roku 1975. Po dokončení štúdia začal pôsobiť v západočeskom divadle Cheb. Tu si prvýkrát vyskúšal postupy autorského divadla. Veľkých úspechov sa dočkal aj na doskách Národného divadla, Divadla Víťazného februára v Hradci Králové alebo v Realistickom divadle v Prahe.

Od roku 1991 vyučoval na katedre alternatívneho a bábkového divadla na pražskej DAMU. Od roku 1996 je umeleckým šéfom Dejvického divadla, kam priviedol vtedy celý svoj absolventský ročník katedry ALD DAMU, ktorý sa stal základom nového divadelného súboru. Po niekoľkých rokoch sa z tejto scény stáva vďaka jeho vedeniu jedno z najnavštevovanejších pražských divadiel. Medzi jeho najvýznamnejšie réžie v Dejvickom divadle patrí napr. Oblomov, Tri sestry, Hamlet alebo Muž bez minulosti, ktorý získal Cenu Alfreda Radoka ako inscenácie roku 2010.

Na filmovom plátne debutoval až v roku 2005 vo filme Petra Zelenku Príbehy normálneho šialenstva, ktorý bol adaptáciou jeho pôvodnej divadelnej hry. Za stvárnenie tejto úlohy získal Českého Leva. Následne si zahral v dráme Restart, kde hlavnú úlohu stvárnila jeho dcéra Lenka Krobotová. Ako cholerický vodič autobusu sa predstavil v komédii Účastníci zájezdu. Objavil sa aj v snímke Alice Nellis Tajnosti.

Veľký úspech zožal vďaka filmu Man from London ktorý súťažil aj na festivale v Cannes. Jeho ženu si tu zahrála slávna anglická herečka Tilda Swinton. Miroslav Krobot patrí medzi najväčšie osobnosti českej divadelnej režisérскеj a hereckej scény.

PRODUCENT

Titanic

Spoločnosť Titanic vznikla v roku 1995. Sústreďuje na realizáciu tvorivých projektov jej zakladateľa, režiséra Martina Šulíka a jeho priateľov. Aj keď filmografia spoločnosti nie je bohatá, väčšina filmov, na ktorých sa podieľala, zarezonovala u odborného publika i na filmových festivaloch. Vo svojich projektoch sa Titanic sústreďuje na vyhľadávanie tém, ktoré reflektujú históriu strednej Európy (Krajinka, Všetci moji blízki, Tlmočník) aj tém, ktoré sa dotýkajú aktuálnej súčasnosti (Tajnosti, Cigán, Muž so zajačími ušami, Vision of Europe).

IN FILM

Spoločnosť IN Film Rudolfa Biermanna má na konte 40 celovečerných filmov, medzi poslednými je politický thriller Sviňa, ktorý sa stal najnavštevovanejším slovenským filmom za posledných 20 rokov na Slovensku. K ďalším najznámejším titulom z produkcie IN Filmu patria napríklad Účastníci zájazdu, Obsluhoval som anglického kráľa, Román pre ženy, Román pre mužov, Nestyda, Revival, Tlmočník, Sklenená izba či Masaryk, za ktorý získal rekordných 12 českých levov.

KOPRODUCENTI

RTVS – Rozhlas a Televízia Slovensko
ČT – Česká televize

Realizáciu a distribúciu filmu finančne podporil **Audiovizuálny fond**
a **Štátny fond kinematografie ČR**

Uvedenie do kín podporila **poistovňa Generali**

Na Slovensku uvedie film Muž so zajačími ušami do kín spoločnosť
Garfield Film 1.7.2021

FOTKY k filmu Muž so zajačími ušami.

Facebook, Instagram a Youtube filmu Muž so zajačími ušami.

Foto: Barbora Jančárová, Adam Ol'ha, David Kumermann - © Titanic/In Film Praha
Autor plagátu: Jan Poukar / POUKARdesign

www.garfieldfilm.sk

Kontakt pre médiá:

Perla Žinčíková

Tel.: +421 908 129 040

E-mail: perla@devito.sk

PRODUCENTI:

KOPRODUCENTI:

REALIZÁCIU A DISTRIBÚCIU FILMU FINANČNE PODPORILI:

MEDIÁLNI PARTNERI:

UVEDENIE DO KÍN PODPORILA:

DISTRIBÚTOR:

